

GELD IN DE FIK

(Money to burn)

Avondvullend blijspel in twee bedrijven

door

PAT COOK

vertaling

Maja Reinderman

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MONEY TO BURN – GELD IN DE FIK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PAT COOK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1994 by Eldridge Publishin Company

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten, Telefoon (03)3.66.44.00, E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES:

GAIL WEBSTER: sneldenkend, halverwege de 20, bazin van de onderneming.

TIGER MURRAY: Gails vriendin en teamgenoot, ook halverwege de 20, een tikkeltje sarcastisch.

NANCY PLUNKETTE: derde lid van het trio; de diepe denker.

BEBE WILSON: de nieuwe aanwinst, ongeveer 27, schijnbaar een beetje naïef.

MRS. GOSSETT: gezette, schreeuwerige huisbazin, die het allemaal al een keer gehoord heeft.

FIONELLA FROBISHER: zenuwachtige dame achter in de 40, die men maar moeilijk kan geloven.

RAY HARDING: schoolvriend van de dames, vrolijke, onbezorgde beer van een vent.

KATHLEEN CASAGRANDE: tamelijk sinistere dame, vijftiger.

HORATIO PURDY: gezellig dikkerdje, eigenaar van de delicatessenwinkel.

A.B. BARNES / BRIGADIER MICHAELSON: doet of hij een employé van het Kantoor voor Klachtenonderzoek en Kwaliteitsgarantie is.

AGENT TAGGERT: dubieuze politieagent.

TIJD:

Het heden

PLAATS:

De eerste verdieping van een oud in appartementen verdeeld huurhuis.

OVER DE AUTEUR:

PAT COOK. De eerste keer dat Pat Cook het genoeg smaakte zijn werk in druk te zien verschijnen was toen hij nog op de high school in Frankston (Texas) zat en voor de schoolkrant schreef. Daarna schreef hij tijdens de zomer een column voor het plaatselijk nieuwsblad. Pas toen hij college liep en de filmversie van *The Odd Couple* van Neil Simon zag, besloot hij te proberen toneelstukken te schrijven. Zijn eerste eenakter, *The Boys in the Hall*, een stuk over het leven in studentenhuizen, werd uitgevoerd op het Lon Morris Junior College in 1968 en ligt sindsdien in een of ander vergeten vuilnisvat. Nadat hij verhuisd was naar Houston kreeg hij al snel andere schrijfoverdrachten van AstroWorld en voor educatieve radio, nachtclubs en lokale televisie. Zijn eerste toneelstuk werd zes jaar later gepubliceerd. Maar het schrijven was nog steeds iets wat hij er bij deed naast diverse andere baantjes als pianospelen in een pizzatent, acteren in lokale reclamespots, industriële films en op het toneel, decors bouwen en het verkopen van piano's en orgels. Er werden echter steeds meer stukken van hem gepubliceerd en ondertussen had zijn vrouw, Rose Ann, hem de vreugde van het gebruik van een computer bijgebracht. Dit, gekoppeld aan zijn overtuiging dat hij al het andere moest laten vallen om fulltime te gaan schrijven, bleek een keerpunt in zijn leven te zijn. Hij heeft bijna honderd toneelstukken geschreven die bij zeven verschillende uitgeverij zijn uitgegeven. Diverse daarvan zijn in het Nederlands en Duits vertaald. Hij gelooft sterk in de oude uitdrukking: "Hoe harder ik werk, hoe meer het geluk me toelacht" en dat iedereen een verhaal te vertellen heeft, een droom najaagt. "En", zegt hij, "geloof me, als ik het kan, kan iedereen het!"

DECOR:

Dit hilarische blijspel speelt zich af in de woonkamer van Gail Webster. Ze heeft de eerste verdieping van een oud huis gehuurd, maar de kamer was duidelijk oorspronkelijk voor iets anders bedoeld. Het huis is echter gerenoveerd, zo'n duizend jaar geleden, en is nu in appartementen verdeeld. De kamer heeft twee deuren. De voordeur is Links aan de zijkant en leidt naar het trappenhuis. Middenachter is een tweede deur, die naar de slaapkamer en de badkamer leidt. De Rechter zijwand wordt bijna geheel in beslag genomen door twee ramen, waarvan er eentje altijd open staat. Het behang hangt hier en daar in flarden aan de muur en de meeste gaten zijn bedekt met foto's, prenten, diploma's of certificaten die nergens op slaan. De kamer is volgepropt met allerlei rommel. Het meubilair bestaat uit een grote sofa die opnieuw bekleed is LinksVoor, een bureau en een eettafel. Het bureau staat pal voor de ramen en kijkt uit op de voordeur. Op het bureau staat een telefoon met diverse extra knoppen. De eettafel staat LinksAchter en de tafel wordt ook gebruikt als bureau. Er staat een heel oude schrijfmachine op en er liggen een stapels schrijfpapier, sommige vellen al gebruikt. Tegen de Rechterwand naast de ramen staat een hoge archiefkast, waar de papieren uitpuilen, en in de Rechterhoek is een hoedenplank. Op een klein tafeltje naast de hoedenplank staan een koffiezetapparaat en bekers. Verder staan er nog allerlei dingen als lampen, dode of halfdode planten en hier en daar een stoel.

REKWISIETEN:

Telefoon met meerdere lijnen, pennen en papier op het bureau, koffiepot, bekers, prullenbak bij het bureau, verrekijker, schrijfmachine, papier op de eetkamertafel, tasje met visitekaartje, piëriëgeld, verfrommeld briefje, aansteker, 3 gezangënbundels in onderste lade van de archiefkast, groot anatomieboek, horloges, sleutel, krant buiten het raam Rechts, grote zakdoek voor het gezicht van de overvaller, grote zakdoek en sjofele jas, waterpistool, pistolen, horloge en ring, portemonnee, laatste herinnering telefoonrekening in de prullenbak, koffer, boodschappenlijstje, baseballknuppel achter het bureau, visitekaartje, officieel document, notitieblok.

EERSTE BEDRIJF

1^s scène

(ALS HET DOEK OPGAAT staat GAIL bij het raam en kijkt door een verrekijker naar buiten. TIGER zit aan het bureau, is aan het bellen en tikt met een potlood tegen haar wang)

TIGER: Ja, dat klopt, ik vertel u alleen maar wat de toekomst u zal brengen. Nee, het wordt allemaal gedaan met de modernste technieken. Nee, nee, er komt geen hocus pocus aan te pas. Alles is strikt wetenschappelijk, we voeren uw gegevens in en met het nieuwste computerprogramma hebben we toegang tot een bijna onbeperkte bibliotheek met feiten en informatie. Juist. Wat is uw geboortedatum en uit hoeveel letters bestaat uw achternaam? *(ze begint met het potlood te schrijven)*

GAIL: Ze staat er nog steeds. Waarom moest ze juist vandaag kiezen om langs te komen?

TIGER: *(in de telefoon)* O, uw sterrenbeeld is Vissen, met de maan in conflict met Jupiter. Is dat goed? Is dat goed? *(tegen GAIL)* Is dat goed?

GAIL: Zij betaalt voor het telefoontje, het is keigoed.

TIGER: *(in de telefoon)* Nou, ik denk dat u boft. Vanaf vandaag, inderdaad, u moet alleen wachten met het nemen van een douche tot na zonsondergang.

GAIL: Klinkt leuk, wat heeft het te betekenen?

TIGER: *(hand over het mondstuk)* Wie zal het zeggen. *(in de telefoon)* Ik zie dat u het belangrijkste doel in uw leven zult bereiken, uw nobel streven zal binnenkort beloond worden. *(GAIL legt de verrekijker op het bureau en loopt naar de eettafel)*

GAIL: Wanneer komt dat nieuwe meisje? *(ze gaat aan tafel zitten en kijkt naar het vel papier in de schrijfmachine. Ze haalt haar schouders op en begint te typen. TIGER pakt de verrekijker en heeft een idee)*

TIGER: *(in de telefoon)* Ja, u moet beslist het hele plaatje zien. Zien hoe de dingen eruitzien op de weg vóór u. *(ze kijkt door de verrekijker)* Dingen die nog ver weg zijn zullen plotseling dichterbij lijken dan ze ooit waren. Inderdaad, men moet alleen de juiste

visie hebben. *(de telefoon zoemt)* O, dat is ons werk. Astrologie voor de gewone man. Een ogenblikje, graag. *(ze drukt een knopje in)* Wasserij Adelaar. Ja meneer, uw adelaar is klaar. U kunt hem ophalen wanneer u maar wilt. Dank u. *(ze drukt een knopje in)*

GAIL: Hebben we een adelaar gewassen?

TIGER: Het was een vlag voor de Verbetering der Amerikaanse Unie. Je weet wel, die groep die altijd naar meer onderling begrip en harmonie streeft.

GAIL: Wat mankeerde er aan de vlag?

TIGER: Vies geworden. Ze hadden ruzie en toen gooiden ze naar elkaar met eten. *(ze drukt op een ander knopje)*

GAIL: Ze menen het in ieder geval echt. Hoe spel je “klotebibber”

TIGER: *(hand over het mondstuk)* Zulke woorden gebruik ik niet.

GAIL: Ik HEB het van jou.

TIGER: Ik zei toch niet te luisteren als ik met mijn broer praat. *(in de telefoon)* Goed, Miss Halderdecker, wat is uw grootste ambitie? Wat? Ik denk dat Engeland al een koningin HEEFT. *(GAIL lacht en gaat door met typen)* Och, u kunt proberen met een prins te trouwen. Gewoon, blijf kikkers kussen. Dat heb ik ergens op een sweatshirt gelezen. *(NANCY komt op van Links en loopt naar de koffiepot)*

NANCY: Morgen, meiden. Zijn we vannacht al met een nieuw beroep begonnen?

GAIL: Nee. Ik denk dat de zes die we uitoefenen ons al genoeg bezighouden. Hoe spel je “dégénééré”?

NANCY: *(schenkt een beker koffie voor zichzelf in)* Ik zou het niet weten. Probeer “klotebibber”.

TIGER: *(hand over het mondstuk)* Luistert IEDEREEN mijn gesprekken af?

NANCY: *(zet beker op het bureau)* Nee, je broer blijft me maar om een afspraakje vragen.

TIGER: Ik heb hem gezegd dat je kunt lachen met jou. Lollig type. Het verbaast me dat hij je gebeld heeft. *(ze pakt de beker)* Ja, Miss Halderdecker, het hangt allemaal af van je kijk op het leven. Soms moet je gewoon ontwaken en de koffie ruiken. *(ze neemt een slok)* O, en soms moet je het wat verzoeten. *(NANCY pakt*

haar beker terug)

NANCY: Tel je zegeningen. Ik WAS van plan mijn sokken te gaan wassen. *(ze loopt naar GAIL)* Is er al iemand gekomen?

GAIL: Heb je beet?

NANCY: Een cliënte, ja. En ik denk dat ze betaalt.

GAIL: Je bedoelt echt geld?

NANCY: Dat hoop ik, ik ben die ruilhandel zat. Tot dusver heb ik zes fruitmanden gekregen, negen paar nylons en vier dozen chocoladerepen. Ik voel me net iemand uit de Tweede Wereldoorlog.

GAIL: Je ziet eruit als de Tweede Wereldoorlog.

NANCY: Ik moet ophouden in een opklapbed te slapen.

TIGER: *(hand over het mondstuk)* Heb jij een opklapbed?

GAIL: Kun jij daar in slapen?

NANCY: Ja, maar het ding klapt steeds terug tegen de muur. Ik ben twee keer wakker geworden, mijn mond smaakte naar asbest.

TIGER: *(in de telefoon)* Ach, Miss Halderdecker, je weet maar nooit. Als u er een nachtje over geslapen heeft, ziet het er de volgende morgen misschien beter uit.

NANCY: Als het er uitziet als loodgieterswerk heeft ZIJ ook een opklapbed.

GAIL: Hoe spel je "flapdrol"?

NANCY: Wat ben je aan 't schrijven, een brief aan de huisbazin?

GAIL: Mijn roman. Ik ben er nu al meer dan een jaar mee bezig.

NANCY: *(loopt naar haar toe)* Hoever ben je nu?

GAIL: Bladzij vier.

NANCY: Dat komt omdat ze niet kan typen.

TIGER: Dat komt omdat ze niet kan spellen. *(in de telefoon)* Nee, ik zei dat je dat nooit kunt zeggen! Geef het gewoon een kans en stuur ons uw betaling per ommegaande. *(de telefoon zoemt)* Inderdaad. Wilt u ons aanbevelen bij uw vrienden? Geef hun dit telefoonnummer en zeg hun dat het Astrologie voor de Gewone Man is. Dank u. *(ze drukt op een ander knopje)* Webster's Klaagvrouwen. *(ze gaat snel met een lagere, sombere stem praten)* Waarmee kunnen we u van dienst zijn in deze droevige

tijden?

NANCY: Waar gaat de roman over?

GAIL: Hoe moet ik dat nu weten? Ik ben pas op bladzijde vier. *(er wordt op de deur geklopt)* Niemand bewegen. Het is misschien Mrs. Gossett.

NANCY: Je huisbazin?

GAIL: Ik zag haar aan de overkant van de straat, nog geen vijf minuten geleden.

NANCY: Ik zal even gluren. *(ze gluurt door het kijkgaatje in de deur)*
Hoe ziet ze eruit?

GAIL: *(loopt naar haar toe)* Een dikke dame. Grove poriën. Een neus als een augurk.

NANCY: Iedereen ziet er dik uit door een kijkgaatje.

GAIL: *(duwt NANCY opzij)* Laat mij eens kijken. *(ze kijkt)* Nee. Dat is haar niet. Dan zou het glas ondertussen beslagen zijn.

NANCY: Ik wed dat het mijn cliënte is. *(GAIL keert terug naar de schrijfmachine, NANCY opent de deur)* Miss Frobisher, kom binnen alstublieft.

FROBISHER: *(komt bedeesd op)* Dokter Plunkett?

NANCY: Nee, denk eraan, ik ben geen arts.

FROBISHER: O ja, dat is ook zo. *(ze kijkt om zich heen)*

NANCY: Ik ben psycholoog.

FROBISHER: Is dit uw kantoor?

NANCY: Och, dit gebruik ik als een soort therapie.

FROBISHER: Ik ben geschokt.

NANCY: 't is schoktherapie.

FROBISHER: O. Het werkt.

NANCY: En u was ongerust. *(ze leidt FROBISHER naar de sofa)*
Gaat u daar maar liggen. *(FROBISHER kijkt naar de sofa en krijgt een blik van afschuw in de ogen)*

FROBISHER: Weet u zeker dat het veilig is?

NANCY: Nu komt uw paranoia tevoorschijn.

FROBISHER: *(gaat zitten)* O nee, dat is mijn probleem niet.

NANCY: We zullen zien. Ik ben de dokter hier.

FROBISHER: Maar u zei net dat u geen arts was.

NANCY: Ik kom daar het dichtste bij hier. *(ze gaat op een eetkamerstoel zitten)* Nou, wat is het probleem?

FROBISHER: Nachtmerries. Die heb ik steeds. Ik word steeds wakker en zie gigantische insecten en kakkerlakken!

NANCY: Heeft u een opklapbed?

FROBISHER: Wat?

NANCY: Waarom gaat u niet liggen?

FROBISHER: O, ja, natuurlijk. *(ze gaat op de sofa liggen en staart naar het plafond)*

NANCY: Zo. Wat ziet u nu?

FROBISHER: Hoor ik mijn ogen niet dicht te doen? *(NANCY kijkt omhoog naar het plafond en dan naar FROBISHER)*

NANCY: O... Ja... Goed idee. *(FROBISHER sluit haar ogen)* Wanneer gaat de huisbazin het plafond repareren?

GAIL: Ze blijft maar dingen zeggen over de huur betalen en zo. Hoe spel je "schurftige hond"?

TIGER: *(in de telefoon)* Wacht eens even, uw KAT is dood?

NANCY: Zo, ligt u goed?

FROBISHER: Ja.

NANCY: Begint u zich te ontspannen?

FROBISHER: Ja. Is dit een soort hypnose?

NANCY: Joost mag het weten. *(herstelt zich)* Ik bedoel, ik denk niet dat u daar al klaar voor bent. Goed, heeft u een vast inkomen?

FROBISHER: Wat?

NANCY: Ik bedoel, heeft u een baan?

FROBISHER: O. Ja. Ik werk bij de Eerste Federale Spaar- en Leenbank.

NANCY: En uw positie?

FROBISHER: Ik lig op mijn rug.

NANCY: Op de spaar- en leenbank.

FROBISHER: O, ik ben caissière. *(er wordt op de deur geklopt)*

GAIL: Niemand bewegen. *(ze loopt naar de deur)*

TIGER: Denk je dat het Gossett is?

GAIL: Ik weet het niet. Hou een knuppel bij de hand, voor het geval dat. *(ze gluurdt door het kijkgaatje)*

FROBISHER: Miss Plunkett, ik maak me zorgen dat iedereen kan horen wat ik ga zeggen.

NANCY: Wat?

FROBISHER: Misschien moet ik er maar van afzien.

GAIL: Ik wed dat het dat meisje is dat komt solliciteren. *(TIGER heeft ondertussen de telefoon neergelegd, is naar de archiefkast gelopen en zoekt in een la)*

NANCY: Solliciteren naar wat?

GAIL: Ik zoek een nieuwe boekhoudster.

NANCY: Ik dacht dat we net een nieuwe boekhoudster aangenomen hadden?

GAIL: Naar haar zoek ik juist.

TIGER: Ze had wat problemen.

NANCY: Wat voor SOORT problemen?

GAIL: Ze is het land uitgezet.

TIGER: Hoe kunnen wij ons financieel een boekhoudster veroorloven?

GAIL: Dat weet ik niet. Alles wat met financiën te maken heeft is een zootje bij ons.

TIGER: Misschien moeten we het organiseren.

GAIL: En hoe doen we dat?

TIGER: Een boekhoudster inhuren? *(het kwartje valt)* O...!

GAIL: *(“hè, hè, ze snapt het!”)* AH...! *(ze opent de deur)* Miss Wilson? *(BEBE komt op, een beetje timide)*

BEBE: Ja, inderdaad, Het spijt me dat ik wat laat ben. Ik wist niet zeker of ik het juiste adres had.

GAIL: Dat verbaast me niets. We schreeuwen het niet van de daken. Neem plaats. *(ze wijst naar een eetkamerstoel)*

TIGER: Waar zijn de gezangboeken?

GAIL: In de onderste la.

TIGER: O. Ik heb een hymne nodig voor een dooie kat.

NANCY: Zo. Uw nachtmerries?

FROBISHER: Dit is er misschien wel een van.

NANCY: Hoort bij de therapie. Als u zich nog steeds te midden van dit alles kunt focussen op uw eigen problemen, dan mankeert u ECHT iets. *(TIGER opent de onderste la en haalt er een gezangbundel uit)*

GAIL: Wat dachten jullie van “Het ruw houten kruis?”

TIGER: Mijn tante was dol op dat lied. Ze zong het te pas en te onpas. “Het ruw houten kruis.” Maar ja, nu ze oud is heeft ze ZELF een ruw, houderig kruis.

GAIL: O, Miss Wilson, dit is Tiger Murray.

TIGER: Hallo, weet jij iets van katten?

BEBE: Wat?

GAIL: En dit is Nancy Plunkett, onze huispsychiater.

NANCY: Psycholoog.

GAIL: Wat is het verschil?

NANCY: Dat weet ik niet precies.

FROBISHER: Wat?

GAIL: Goed, Miss Wilson. U solliciteert naar de baan van boekhoudster?

BEBE: Ja, inderdaad.

GAIL: Hoe heeft u van die baan gehoord?

BEBE: Ik zag een klein kaartje op het mededelingenbord van een wasserette geplakt.

GAIL: *(ontsteld)* Op het mededelingenbord?

BEBE: Met een stukje kauwgum.

GAIL: *(tegen TIGER)* Is DAT wat je met ons advertentiebudget hebt gedaan?

TIGER: Ja, dat kaartje had ik geleend.

GAIL: Maar kauwgum? Wat is er met de rest van het budget gebeurd?

TIGER: Ik denk dat we het op gekauwd hebben.

BEBE: Misschien kan ik beter nog eens terugkomen. *(wil opstaan)*

GAIL: (*kalmeert haar*) Onzin, er is hier gewoon van alles te doen. Bij Webster en Compagnons kan men kiezen uit een heleboel beroepen. O, sorry, ik verviel weer in mijn verkooppraatje. (*ze duwt BEBE naar het bureau. Daar wijst ze op alle knopjes op de telefoon*) Ik ben Webster en dat zijn de Compagnons.

TIGER: Ta da!!

GAIL: We hebben een horoscoop service, dat is deze knop, een telefonische boodschappendienst, dat is deze knop, een telefonische medische advies dienst...

TIGER: Dank God voor dit anatomieboek. (*ze houdt een dik boek omhoog*)

GAIL: En we moesten de woensdag reserveren als wasdag.

BEBE: Dan gaan jullie naar de wasserij?

TIGER: Dan ZIJN wij de wasserij.

GAIL: We hebben tevens een psychologe om in te springen en we voorzien ook in jammerende klaagvrouwen.

BEBE: O. (*ze wijst naar een ander knopje*) En waar is DEZE knop voor?

GAIL: Dat weten we niet.

TIGER: Niemand heeft het ooit gebeld.

NANCY: Zo, Miss Frobisher, kunt u me een van uw nachtmerries beschrijven?

FROBISHER: O. Nou ja, bij voorbeeld die ene waarin ik droom dat ik verdwaald ben op een vliegveld en niemand staat even stil om me te helpen.

NANCY: Waarom denkt u dat dat gebeurt?

FROBISHER: Ik denk omdat ik een nijlpaard ben.

NANCY: Och, ik denk dat u wel iets zou kunnen afslanken...

FROBISHER: (*een ijzige blik*) In mijn droom.

NANCY: Grapje, gewoon een beetje humor om het ijs te breken.

BEBE: (*bekijkt dat*) Is zij psychologe?

GAIL: Wat is het vandaag?

BEBE: Dat... heb ik geweten. Voor ik hierheen kwam.

TIGER: (*kijkt in de gezangenbundel*) Wat dachten jullie van "Zie het

Kleine Witte Kerkje”?

GAIL: (*grapt*) Wat dacht je van “Het Kleine Café aan de Haven”?

BEBE: Wat dacht je van “Kleine Jodeljongen”. (*GAIL kijkt naar haar*)
Wat voor spelletje is dit?

GAIL: We zoeken iets om te zingen voor een dooie kat.

BEBE: Als de kat al dood is, wat maakt het dan uit?

TIGER: (*slaat het boek dicht*) Heel goed. Neem haar aan.

GAIL: Ik heb haar referenties nog niet gezien.

BEBE: Ik heb mijn eigen kasboek.

GAIL: Je bent aangenomen. (*ze geeft BEBE een formulier*) Vul dit in.

NANCY: Weet u wat het kan betekenen dat u een nijlpaard bent?

FROBISHER: Mijn onderliggende minderwaardigheidsgevoelens manifesteren zich in mijn dromen door me te uit te beelden als een onaantrekkelijk beest?

NANCY: (*denkt hier even over na*) O, dat is veel beter dan wat ik wilde zeggen.

BEBE: Er staat hier niets op.

GAIL: De bovenkant vullen we later in. (*er wordt luid geklopt op de deur*)

GAIL: Niemand bewegen.

TIGER: Dat MOET Gossett wel zijn.

GAIL: Ik denk dat je gelijk hebt. Dat kloppen klonk alsof het met harige knokkels werd gedaan.

FROBISHER: Weet u, ik geloof dat deze therapie werkt.

NANCY: O ja? Ik bedoel, natuurlijk. Waarom zegt u dat?

FROBISHER: Ach, hoeveel problemen iemand ook heeft als hij hier binnenkomt, je hoeft maar één blik op dit alles te werpen en je voelt je meteen een stuk beter.

NANCY: En u dacht dat ik niet wist wat ik deed.

FROBISHER: Wie is die Mrs. Gossett?

NANCY: Een moeilijk geval, dat kan ik u wel vertellen. Heeft machtsvisioenen, denkt dat ze de huisbazin is. U speelt het toch wel mee, hè?

FROBISHER: Meespelen?

NANCY: Ik denk dat u daar nu wel rijp voor bent. Ik bedoel, u zag dit hier allemaal en u bent er nog steeds, nietwaar?

FROBISHER: *(gaat zitten)* U bedoelt dat ik iemand anders kan helpen?

NANCY: Als u denkt dat u het kunt.

FROBISHER: *(trots)* Ik zal doen wat ik kan. *(weer geklop op de deur. TIGER loopt naar GAIL)*

GOSSETT: *(achter het toneel)* Miss Webster, ik WEET dat je er bent. Moet ik soms traangas gebruiken?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto